

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobkyně: **J. Y.**, nar. X, st. přísl. Thajské království,
bytem v ČR P. 2457/23, Z.
zastoupená advokátkou Mgr. Pavlínou Zámečnickovou,
sídlem Příkop 8, 602 00 Brno

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2018, č.j. MV-67513-7/SO-2018

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 26. 10. 2018 domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně – Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 10. 5. 2018, č. j. OAM-4691-13/ZM-2018, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.
2. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla zamítnuta žádost žalobkyně o udělení souhlasu se změnou zaměstnavatele držitele zaměstnanecké karty podle ustanovení § 42g odst. 7 ve spojení s § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 329/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky.

II. Obsah žaloby

3. Podle žalobkyně obě rozhodnutí spočívají na nesprávných skutkových zjištěních a závěrech, na nesprávném právním posouzení, jsou nepřezkoumatelná a nezákonná. Konkrétně namítla, že v průběhu odvolacího řízení uplatnila nové důkazy a skutečnosti, a to informace o nové hlášenke volného pracovního místa č. 14926090729 na pracovní pozici u zaměstnavatele, v souvislosti s kterým podala žádost o souhlas se změnou zaměstnavatele, a zároveň doložila dodatek č. 2 k pracovní smlouvě, který obdržela až po vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Z důvodů popsanych v odvolání měla za to, že se v jejím případě neuplatní koncentrace řízení dle zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Důvody změny v místě výkonu práce a v té souvislosti i nutná změna v hlášenke volného pracovního místa byly popsány i v žalobě a dle žalobkyně souvisely s nucenou změnou výkonu zaměstnání s ohledem na neuzavření nájemní smlouvy v původním místě. Důvody změny obdržela žalobkyně od zaměstnavatele až po vydání prvostupňového rozhodnutí a nemohla je proto uplatnit dříve než v odvolání s tím, že jediným rozdílem mezi původní a novou hlášenkou je místo výkonu práce. Zároveň uvedla, že se v jejím případě nejedná o novou pracovní pozici, neboť stále se jedná o stejnou pracovní pozici „Projekt manažer – thajské masáže“ u téhož zaměstnavatele. Potřebné skutečnosti se žalobkyně dověděla až po vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vinou jejího zaměstnavatele.
4. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spatřuje žalobkyně v tom, že v napadených rozhodnutích není uvedeno, v čem konkrétně byl naplněn důvod pro neudělení souhlasu se změnou zaměstnavatele ve vztahu k údajům o zaměstnavateli. Stejně tak nebyla vypořádána její související odvolací námitka.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření setrval na závěrech, které jsou obsahem žalobou napadeného rozhodnutí, s tím, že s ohledem na obsah žalobních námitek na něj odkázal. Výslovně zdůraznil, že podaná žádost žalobkyně trpěla vadami, které žalobkyně ani po výzvě neodstranila, když neposkytla správnímu orgánu prvního stupně pracovní smlouvu s uvedením místa výkonu práce na území České republiky. Absencí tohoto dokladu byla splněna podmínka pro zamítnutí žádosti, neboť se nepodařilo ověřit, zda bude žalobkyně skutečně zaměstnána na pracovní pozici uvedené v Centrální evidenci volných pracovních míst pod č. 13779380785 za podmínek tam uvedených. V případě dodatku č. 2 k pracovní

smlouvě setrval žalovaný na názoru, že se jedná o nový důkaz ve smyslu § 82 odst. 4. správního řádu. Pakliže měla žalobkyně zájem být zaměstnaná na pracovní pozici vedené pod č. 14926090729, byla oprávněna v souladu s § 41 odst. 8 správního řádu požádat o změnu obsahu podání.

IV. Posouzení věci soudem

6. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s. ř. s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl za podmínek ustanovení § 51 s.ř.s.
7. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující, pro posouzení věci podstatné skutečnosti. Žalobkyně dne 8. 2. 2018 podala žádost o udělení souhlasu se změnou zaměstnavatele držitele zaměstnanecké karty dle § 42g odst. 7 zákona pobytu cizinců ve které označila jako zaměstnavatele společnost Exportbiz, s.r.o. a místo výkonu práce *Palackého 2457/23, 669 02 Znojmo*. Součástí žádosti byla pracovní smlouva ze dne 1. 2. 2018 mezi uvedenými stranami, avšak bez uvedení místa výkonu práce. Zároveň je ze shromážděných podkladů patrné, že na integrovaném portálu ministerstva práce a sociálních věcí bylo zveřejněno *volné místo* číslo 13779380785 s místem výkonu práce *Zaoralova 2911/15, Líšeň, 628 28 Brno*.
8. K této žádosti vyzval správní orgán prvního stupně žalobkyni k doložení dokladu prokazujícího pracovněprávní vztah, tj. pracovní smlouvu, dohodu o provedení práce nebo smlouvu o pracovní činnosti. Následně rozhodnutím ze dne 10. 5. 2018 neudělil souhlas se změnou zaměstnavatele, neboť žalobkyně požadovaný doklad nedoložila. Teprve následně v odvolacím řízení doložila „dodatek k pracovní smlouvě“ uzavřený mezi žalobkyní a společností Exportbiz s.r.o., kterým byla doplněna pracovní smlouva uzavřená dne 1. 2. 2018 o určení místa výkonu práce „*Palackého 2457/23, 669 02 Znojmo*“. Podstatou odvolání byla námitka, že žalobkyně odstranila vady a žalovanému nic nebrání udělit souhlas se změnou zaměstnavatele.
9. Následně v odvolacím řízení žalobkyně požádala o přerušení řízení z důvodu neshody zaměstnavatele žalobkyně s pronajímatelem prostor v Brně, Líšni, v důsledku čehož byl nucen podat novou hlášenku volného místa na tutéž pracovní pozici s místem výkonu práce na adrese *Praha 1, Staré město, Rybná 682/14*. Volnému místu bylo přiděleno číslo 14926090729 a v souladu s touto hlášenkou došlo dne 31. 8. 2018 k uzavření dodatku č. 2 k pracovní smlouvě mezi zaměstnavatelem a žalobkyní, který žalovanému doložila.
10. Následně žalovaný odvolání žalobkyně zamítl s tím, že skutečnost, kterou žalobkyně uvedla v odvolání, tj. uzavření dodatku č. 2 k pracovní smlouvě ze dne 1. 2. 2018, je skutkovou novotou, neboť tento dodatek byl uzavřen k novému číslu volného pracovního místa uvedeného v Centrální evidenci volných pracovních míst.
11. Klíčovou právní otázkou proto je, zda v případě nové hlášenky volného pracovního místa na adrese *Praha 1, Staré město, Rybná 682/14*, šlo o změnu výkonu práce nebo o nástup na nově vytvořené pracovní místo.

12. Podle § 35 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, zaměstnavatel může oznámit příslušné krajské pobočce Úřadu práce volná pracovní místa a jejich charakteristiku (§ 37). *Volnými pracovními místy se rozumí nově vytvořená nebo uvolněná pracovní místa, na která zaměstnavatel zamýšlí získat zaměstnance nebo je hodlá obsadit dočasně přidělenými zaměstnanci agentury práce.*
13. Podle § 37 zákona o zaměstnanosti krajská pobočka Úřadu práce vede evidenci volných pracovních míst, která obsahuje identifikační údaje zaměstnavatele, *základní charakteristiku pracovního místa, to je určení druhu práce a místa výkonu práce, předpoklady a požadavky stanovené pro zastávání pracovního místa, základní informace o pracovních a mzdových podmínkách a informaci, zda se jedná o pracovní místo vyhrazené nebo vhodné pro osobu se zdravotním postižením.*
14. Podle § 86 zákona o zaměstnanosti zaměstnavatel, který zamýšlí zaměstnávat na *volném pracovním místě* cizince na základě povolení k zaměstnání, zaměstnanecké karty nebo modré karty, *je povinen oznámit takovéto volné pracovní místo, na kterém může být cizinec zaměstnán, krajské pobočce Úřadu práce, v jejímž územním obvodu má být zaměstnání vykonáváno, a to včetně základní charakteristiky tohoto pracovního místa (§ 37).*
15. Podle § 91 odst. 1 písm. e) zákona o zaměstnanosti žádost o vydání povolení k zaměstnání obsahuje druh práce, *místo výkonu práce* a dobu, po kterou by mělo být zaměstnání vykonáváno.
16. Podle § 92 odst. 1 písm. a) zákona o zaměstnanosti krajská pobočka Úřadu práce vydá povolení k zaměstnání za podmínky, že *se jedná o oznamované volné pracovní místo (§ 86).*
17. Podle § 92 odst. 3 písm. b) zákona o zaměstnanosti povolení k zaměstnání obsahuje *místo výkonu práce.*
18. Podle § 42g odst. 1 zákona o pobytu cizinců se zaměstnaneckou kartou rozumí povolení k dlouhodobému pobytu opravňující cizince k přechodnému pobytu na území delšímu než 3 měsíce *a k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta vydána, nebo která byla oznámena za splnění podmínek uvedených v odstavcích 7 až 10, a to ode dne uvedeného v oznámení. Cizince, u kterého je podle zákona o zaměstnanosti vyžadováno povolení k zaměstnání nebo který je uveden v § 98 zákona o zaměstnanosti, opravňuje zaměstnanecká karta k pobytu na území za účelem zaměstnání*
19. Podle § 42g odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců je žádost o vydání zaměstnanecké karty oprávněn podat cizinec, pokud uzavřel pracovní smlouvu, dohodu o pracovní činnosti nebo smlouvu o smlouvě budoucí, v níž se strany zavazují v ujednané lhůtě uzavřít pracovní smlouvu nebo dohodu o pracovní činnosti obsahující ustanovení, ze kterého vyplývá, že bez ohledu na rozsah práce měsíční mzda, plat nebo odměna cizince nebude nižší než základní sazba měsíční minimální mzdy; týdenní pracovní doba v každém základním pracovněprávním vztahu musí činit nejméně 15 hodin.
20. Podle 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců *změnu* zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele *je držitel* zaměstnanecké karty vydané podle odstavce 2 *povinen oznámit* ministerstvu nejméně 30 dnů před takovou změnou.

21. Podle § 34 odst. 1 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, musí pracovní smlouva obsahovat místo nebo místa výkonu práce, ve kterých má být práce podle písmene a) téhož ustanovení vykonávána.
22. Z uvedených ustanovení plyne, že zaměstnanecká karta je vydávána vždy ve vztahu ke konkrétní pracovní pozici, ve vztahu ke které představuje pro cizince povolení k dlouhodobému pobytu. Stejně tak změna pracovní pozice a s ní vydání nové zaměstnanecké karty je vázána na souhlas ministerstva vnitra. Jestliže je zaměstnanecká karta vázána na konkrétní pracovní pozici, tak této pozici musí odpovídat obsah pracovní smlouvy.
23. V předmětné věci předložila žalobkyně pracovní smlouvu, na základě které měla žalobkyně konat práci pro zaměstnavatele Exportbiz, s.r.o., přičemž předložená pracovní smlouva neobsahovala jednu ze zákonných náležitostí, a to uvedení místa výkonu práce.
24. Místo výkonu práce poprvé doložila žalobkyně až v odvolacím řízení v rámci dodatku č. 1, ve kterém označila žalobkyně jako místo zaměstnání adresu *Palackého 2457/23, 669 02 Znojmo*.
25. Z odvolání žalobkyně a následné žádosti o přerušení řízení vyplynulo, že původní žádost o vydání zaměstnanecké karty pro pozici projektový manažer u společnosti Exportbiz, s.r.o., měla být reakcí na to, že na integrovaném portálu ministerstva práce a sociálních věcí bylo zveřejněno *volné místo* číslo 13779380785, nicméně to ovšem s místem výkonu práce *Zaoralova 2911/15, Líšeň, 628 28 Brno*. Z uvedeného plyne, že ani již původní doložený dodatek k pracovní smlouvě nesplňoval podmínky zveřejněného *volného místa* číslo 13779380785, neboť pracovní smlouva ze dne 1. 2. 2018 ve znění dodatku č. 1 ze dne 10. 5. 2018 (soud pouze poznamenává, že v první kopii dodatku, kterou žalobkyně doručila správnímu orgánu prvního stupně dne 18. 5. 2018, datum vůbec uvedeno nebylo) byla uzavřena s jiným místem výkonu práce. Z hlediska zákona o zaměstnanosti se proto nemůže jednat o totožné zaměstnání, resp. totožné volné pracovní místo.
26. Zároveň z vlastního podání žalobkyně plyne, že společnost Exportbiz, s.r.o., zveřejnila na integrovaném portálu ministerstva práce a sociálních věcí jiné *volné místo* ve smyslu zákona o zaměstnanosti, a to pracovní pozici s místem výkonu práce na adrese *Praha 1, Staré město, Rybná 682/14*. Volnému místu bylo přiděleno číslo 14926090729.
27. Podle názoru zdejšího soudu je pracovní pozice definovaná obsahem pracovní smlouvy, tudíž mimo jiné i místem výkonu práce. Samotný obsah práce, která má být na pracovní pozici vykonávána, není jediným definičním znakem pracovního poměru (ani jeho výlučnou definicí) a nelze proto tvrdit, že se v případě shody obsahu práce nejedná o novou pracovní pozici, ale naopak o stejnou pracovní pozici „Projekt manažer – thajské masáže“ u téhož zaměstnavatele.
28. V případě žalobkyně se zcela jistě jedná o takový pracovní poměr, v jehož rámci má být vykonávána práce se shodnou náplní „Projekt manažer – thajské masáže“ u totožného zaměstnavatele Exportbiz, s.r.o.. S ohledem na výslovné označení pracovní pozice, definované mimo jiné právě odlišným místem výkonu práce *Praha 1, Staré město, Rybná 682/14*, na integrovaném portálu ministerstva práce a sociálních věcí pod číslem 14926090729 se jedná o zcela samostatné pracovní místo ve smyslu zákona o zaměstnanosti, který je postaven na regionálním principu nabídky volných pracovních míst, s odpovídajícími veřejnoprávními důsledky, mj. i pro bytové oprávnění žalobkyně.

29. Z pohledu soudu se proto jedná o jiné pracovní místo a jinou pracovní smlouvu.
30. Podle § 82 odst. 4 správního řádu k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlídně jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.
31. V případě žalobkyní v odvolání uplatněných skutečností se sice jedná o novou skutečnost, která ale spočívala na zcela odlišných základech než původní žádost žalobkyně. Jestliže je zaměstnanecká karta spojena výlučně s určitým zcela konkrétním volným pracovním místem, tak nově vzniklé pracovní místo a doplnění žádosti v odvolacím řízení, kterým fakticky dochází k podání nové žádosti, resp. zcela zásadní změně původní žádosti, není a nemůže být skutečností, která se váže k předchozímu volnému pracovnímu místu, kterou nemohla bez své viny uplatnit dříve. Na žalobkyní uplatněný dodatek č. 2 k pracovní smlouvě proto dopadá úprava koncentrace řízení před správními orgány.
32. Pracovní pozice „Projekt manažer – thajské masáže“ u zaměstnavatele Exportbiz, s.r.o., s místem výkonu práce Praha 1, Staré město, Rybná 682/14, na integrovaném portálu ministerstva práce a sociálních věcí zveřejněna pod číslem 14926090729 v době podání žádosti ze dne 8. 2. 2018 neexistovala, stejně jako pracovní místo, na které měla žalobkyně nastoupit. Není proto možné, aby v odvolacím řízení poté, co správní orgán prvního stupně zamítl žádost žalobkyně, která nebyla schopna v prvostupňovém řízení odstranit vady podání a prokázat, že má nastoupit na volné pracovní místo u zaměstnavatele Exportbiz, s.r.o., s místem výkonu práce Zaoralova 2911/15, Líšeň, 628 28 Brno, na integrovaném portálu ministerstva práce a sociálních věcí zveřejněné pod číslem 13779380785, tyto vady zhojila tím, že předloží listiny prokazující uzavření pracovní smlouvy na zcela odlišné pracovní místo, než kterého se týkala původní žádost o udělení souhlasu se změnou zaměstnavatele. Tím by byl zcela popřen smysl evidence volných pracovních míst, způsob jejich obsazování dle zákona o zaměstnanosti a smysl institutu souhlasu se změnou zaměstnavatele ve vazbě na udělení zaměstnanecké karty dle zákona o pobytu cizinců.
33. Žalovaný, stejně jako správní orgán prvního stupně postupoval v souladu se zákonem. Žalobkyně měla možnost, jak správně uvedl žalovaný, podat novou žádost, která by obsahovala všechny náležitosti vztahující se k existující pracovní pozici, případně postupovat ve smyslu § 41 odst. 8 správního řádu.

V. Shrnutí a náklady řízení

34. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že přezkoumávané rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námítky nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout.
35. Výroky o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. června 2020

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu